

رودخانه‌ها

(معرفی مفاهیم عمده در آموزش مبحث رودها در کتاب‌های درسی جغرافیا)

پژوهشگاه ترجمه‌ی آذر نخستین
دیبر جغرافیا - منطقه‌ی ۲ تهران
پرتأل جامع علوم انسانی

درآمد: در شماره‌ی ۷۷ مجله رشد آموزش جغرافیا، به منظور آشنایی بیشتر همکاران دیبر و غیر هم رشتہ با مفاهیم به کار رفته در حوضه‌ی آب خیز، مقاله‌ای در این زمینه ارائه شد. با همان هدف و در ادامه‌ی همان کار، مقاله رودخانه‌ها به همکران عزیز ارائه می‌گردد.

جریان‌های رودخانه‌ای بیشتر دو گونه هستند: «ازاد» و «نشسته»، در رودخانه‌ها، معمولاً غلبه ب جریان‌های آشفته است.

سرعت جریان

سرعت جریان رودخانه را بیز و دو گونه‌ی آن می‌نمایند: گرد و

الب اسرعت دیگر. دیگر این دو می‌نمایند: سرعت را در میان

شروعی نسبت‌گذارند. برای این دو می‌نمایند: سرعت را در میان

پیش از سرعت که در میان این دو می‌نمایند: سرعت را در میان

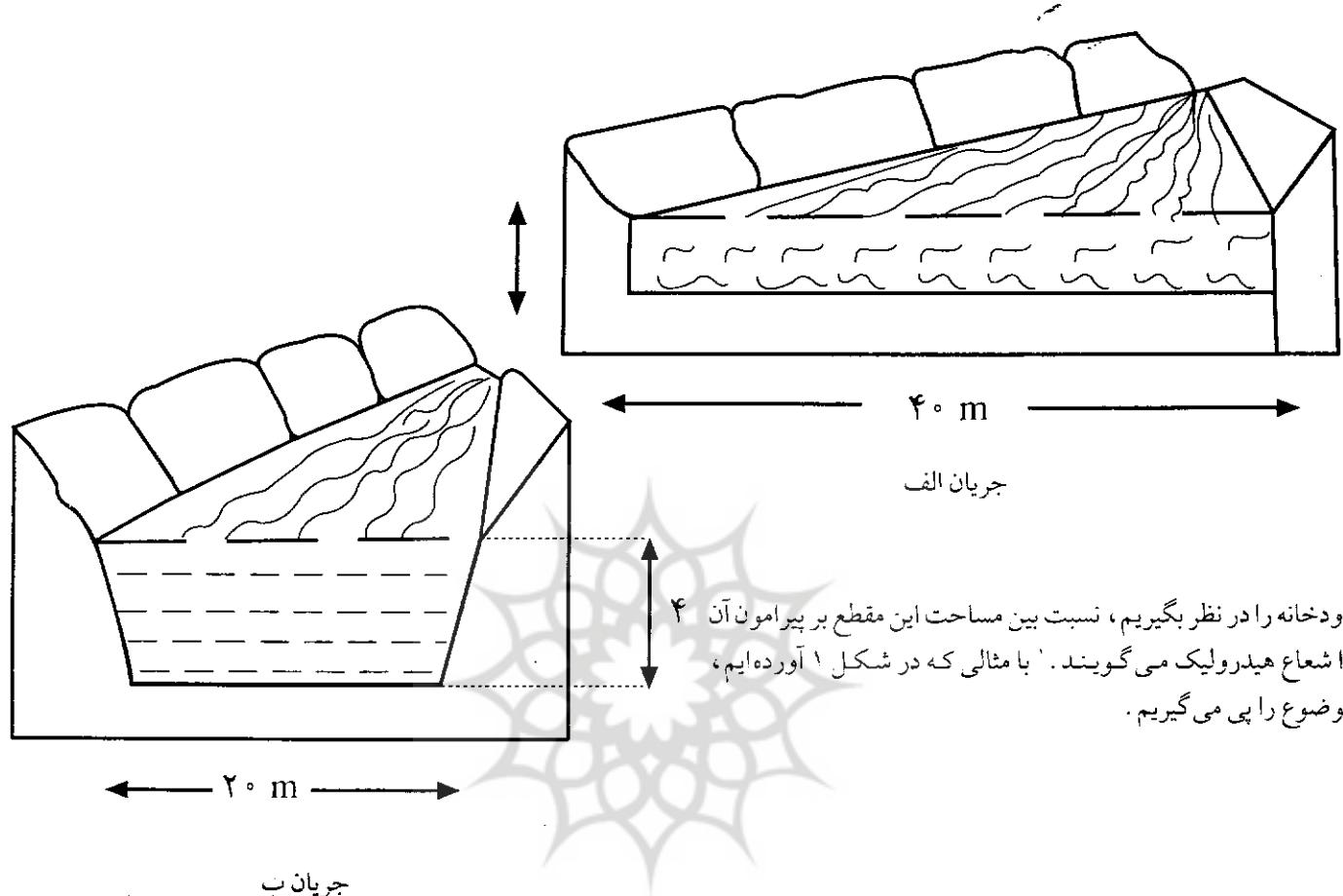
سودنه نسبت‌گذارند. می‌نمایند: سرعت را در میان

جریان رودخانه

جریان رودخانه دیگری است. دیگری، جریان دیگر نمایند ای است که توئایی انجام کار را دارد. دیگری رودخانه ای، عده‌ای ده حجم آب و شیب بستر رودخانه بستگی دارد. بن دو فاکتور در میان میان در خواه مسیر رودخانه ثابت نمی‌مانند و تغییر می‌نمایند.

عامل‌های مؤثر بر سرعت جریان

1. شعاع هیدرولیک: وقتی برش عرضی یا مقطع عرضی آب 80 متر مربع هستند.

رودخانه را در نظر بگیریم، نسبت بین مساحت این مقطع بر پیرامون آن 4 را شعاع هیدرولیک می‌گویند. با مثالی که در شکل ۱ آورده‌ایم، موضوع را پی می‌گیریم.

حال به چگونگی محاسبه‌ی شعاع هیدرولیک توجه کنید.

پیرامون برش عرضی	شعاع هیدرولیک
متر $2+40+2=44$ رودخانه‌ی الف	متر $1,82 : 44 = 0,04$
متر $4+20+4=28$ رودخانه‌ی ب	متر $2,86 : 28 = 0,04$

می‌دهد.

۳. شیب بستر: در قسمت‌های بالایی مسیر رودخانه، به رغم شیب بیشتر، به علت کوهستانی و ناصاف بودن منطقه، اصطکاک زیاد و سرعت جریان آب کم است. در حالی که در قسمت‌های نزدیک به انتهای مسیر، با آن که شیب کمتر است، به علت هموار و صاف بودن مسیر، اصطکاک کمتر و سرعت آب زیادتر است.

فرسایش، حمل و رسوب گذاری

عمل فرسایش در رودخانه به سه شکل صورت می‌گیرد:

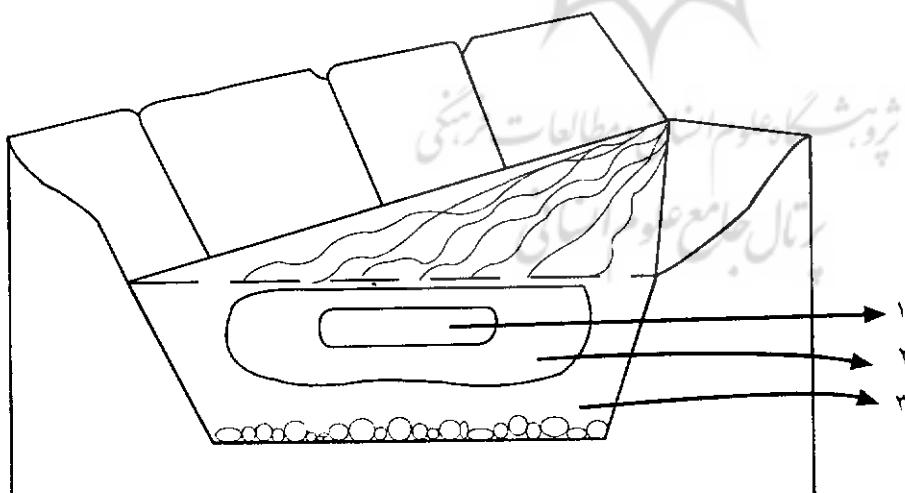
الف) فعالیت هیدرولیکی: آب با فشار وارد شیارها و حفره‌های کنار رودخانه می‌شود، به ویژه فشار هوای محبوس شده در آن جا شیارها را بازتر و حفره‌های ایزگرگتر می‌کند.

ب) حفاری: در این عمل، امواج به ساحل رودخانه برخورد

همان‌طور که در جدول ملاحظه می‌کنید، رودخانه‌ی «الف» شعاع هیدرولیک کمتری دارد. به این معنی که در آن، نسبت به رودخانه‌ی «ب»، سطح بیشتری از آب در تماس با کف رودخانه است و این تماس بیشتر، اصطکاک بیشتری هم به وجود می‌آورد و باعث کاهش سرعت جریان می‌شود.

بنابراین، جریان «الف» از نظر فرسایش و حمل مواد، نیروی کمتر از جریان «ب» دارد.

لازم به یادآوری است که «شکل سطح برش عرضی رودخانه هم بر سرعت جریان آب تأثیر دارد (شکل ۲). شکل ۲، جریانی از آب را که دارای برش عرضی قرینه است، نشان می‌دهد، ولی سرعت در جاهای متفاوت برش عرضی که قرینه نیستند، از این مدل پیروی نمی‌کند.

توضیح شکل ۲. آب در منطقه‌ی شماره ۱ بیشترین سرعت جریان را دارد. زیرا که با کف، دیواره‌ها و هوا اصطکاک ندارد. در منطقه‌ی ۲، آب سرعت جریان کمتری دارد، چون در مقابل اصطکاک هوا مقاومت می‌کند. آب در منطقه ۳ کمترین سرعت را دارد. علت آن هم بیشترین تماس آب با کف و دیواره‌های بستر است.

۲. چگونگی سطح دیواره و کف بستر: ناهموار بودن کف و دیواره‌ها، به سبب ایجاد اصطکاک، سرعت جریان آب را کاهش می‌کنند و باعث شکسته شدن سختی ایجاد می‌کنند. به این

جهت

هم چنین ظرفیت باری رودخانه، هر دو به سرعت جریان آب بستگی دارند.

رسوب گذاری رودخانه

رسوب گذاری در شرایطی شروع می شود که آب توانایی حمل مواد کنده شده را ندارد. این شرایط عبارت اند از: کاهش ناگهانی سرعت، کم شدن آب ورودی بر اثر فرا رسیدن فصل خشک، افزایش بار به طور غیرعادی، کاهش عمق رودخانه.

الف) کاهش ناگهانی سرعت: این موقعیت معمولاً در دلتاها و هم چنین در جایی که رود وارد دشت می شود، پیش می آید.

ب) کم شدن آب ورودی: این پدیده در آب و هوای ای که دوره‌ی کم باران دارد، رخ می دهد. با آغاز ذوره‌ی کم باران، ورودی آب رود کاهش می یابد و آب موجود توان حمل مواد کنده شده را ندارد. در نتیجه، رسوب گذاری آغاز می شود.

ج) افزایش بار: این موقعیت هنگام لغزش دامنه‌ها و یا فرو ریختگی کناره‌های بستر رود دیده می شود. با وقوع این پدیده‌ها، بار جریان هم بیشتر و در نتیجه هم رسوب گذاری زودتر شروع می شود و هم میزان آن افزایش می یابد.

د) کاهش عمق: در جاهایی که رود با کاهش عمق روبروست، طبیعتاً توانایی آب برای حمل مواد کمتر است که رسوب گذاری زیادتر را به دنبال دارد.

با کاهش سرعت و انرژی آب، مواد سنگین تر به جای گذاشته می شوند، ولی رس‌ها و سیلت‌ها که سبک‌تر هستند، تا جاهای دورتر هم برده می شوند و رسوب گذاری صورت می گیرد. لازم به یادآوری است که بار محلول، بر سرعت جریان آب بی تأثیر است. ۳.

زنگنویس

۱. وقتی صحبت از پیرامون برش عرضی می شود. منظور حاصل جمع خط تماس آب در دو سمت کناره‌ها، به علاوه‌ی خط تماس آب با کتف بستر رود در همان برش عرضی است.

منبع

A Level Geography(CD), Oxford University Press, Oxford, 1998.

ج) خورندگی: عمل خورندگی آب رودخانه به دو شکل اتفاق می افتد: اول، ذرات مواد کنده شده، به وسیله‌ی امواج به ساحل رودخانه برخورد می کنند و عمل معلیش را روی سنگ‌های ساحلی انجمام می دهند. دوم، فعالیت شیمیایی مواد درون آب است که باعث حل شدن برخی از مواد ساحل و بستر رودخانه می شود. این مواد حل شده، به صورت محلول در آب حرکت می کنند. لازم به یادآوری است که به جز فعالیت شیمیایی آب، دیگر عملیات فرسایشی آب رودخانه، به انرژی حاصل از جریان آب نیاز دارد.

حمل مواد در رودخانه

به مواد حمل شده توسط رودخانه، بار رودخانه هم می گویند. این بار به دو صورت در رودخانه حمل می شود:

الف) بار معلق: سیلت‌ها و رس‌ها، به علت سبکی وزن ذرات آن‌ها، بیشترین بار معلق را تشکیل می دهند.

ب) بار بسترهای: در بستر رودخانه، ذرات کوچکی مثل ماسه‌ها که امکان معلق بودن ندارند، به شکل جهشی حرکت می کنند و ذرات بزرگ‌تر از قبیل سنگ‌ها و قلوه‌سنگ‌ها در طول بستر رود می غلتنند.

عوامل تأثیرگذار در میزان بار رودخانه

در میزان بار رودخانه، سه عامل بیشترین تأثیر را دارند:

الف) اندازه‌ی سنگ‌ها: یکی از عوامل تأثیرگذار در میزان بار رودخانه، اندازه‌ی سنگ‌های است. به این معنی که در سرعت‌های متفاوت، سنگ‌های با اندازه‌های متفاوت قابل حمل هستند.

ب) سرعت فرسایش: افزایش میزان بار رودخانه در اثر سرعت فرسایش، بستگی به این دارد که ذرات در مقابل نیروی معین آب تا چه حد ایستادگی می کنند (چه از نظر خرد شدن و چه از نظر حرکت کردن).

ج) سرعت جریان آب: عامل تأثیرگذار دیگر، سرعت جریان آب است. سرعت آب، خود بر دو عامل یاد شده تأثیر می گذارد. هم چنین آب با سرعت معین، می تواند ذرات با اندازه‌ی معین را تا مسافت معینی حمل کند.

لازم به یادآوری است که مقاومت ذرات در مقابل حمل آب و